

Höstens teaterresa - Så som i Himmelen!

Med många tidigare resor till Sjöfågelflagget i minnet, och kanske även minnen från Kaj Pollaks film Så som i himmelen från 2004, så var förväntan synbart hög hos de medlemmar som fått biljett till årets teaterresa med SPF Seniorerna Jössebygden. Allan från Wikmans buss körde oss dit tryggt i ny, fin buss, och väl på plats fylldes salongen snabbt! Där var många grå nackar att se denna söndagseftermiddag!

I foajén hade jag kunnat köpa ett program och det var tur, för denna gång har teatern inte skickat ut några pressbilder, och under föreställningen får man ju förstås inte fota själv. De bilder som nu följer här i texten har jag fotograferat av ur programmet.

Bakgrunden till musicalen är alltså den uppmärksammade och prisbelönta film som Kaj Pollak skapade, då med Michael Nyqvist och Frida Hallgren, som huvudrollerna Daniel och Lena, och där Helena Sjöholm gjorde Gabriellas sång så populär!

Tillsammans har så makarna Kaj och Carin Pollak dramatiserat om filmmanuset, tillsammans med kompositörer Fredrik Kempe, till den musikal som hade urpremiär på Oscarsteatern i Stockholm 2018. Nu kan vi alltså se den i ny uppsättning i Sjöfågelflagget!

Historien passar mycket väl till en musikal, det handlar om musikens kraft! Körsång, och att finna sig själv, och sin egen ton i relation till andra, att genom musiken hör samman och därigenom få vara en del av något större, det är ett centralt tema i historien.

Den världsberömda, men utslitna, dirigenten Daniel återvänder inkognito till sin barndoms by, där han övertalas att leda ortens kyrkokör, ett möte som kommer att förändra både honom och många av byns invånare.

Daniel spelas här av Andreas Hoff, och den första han möter är byns expedient Lena, som spelas av Tova Hollender. Här växer det långsamt fram en trevande kärlekshistoria, med många krokare på vägen. På bilden ses Lena lära Daniel cykla, en härlig scen!

Vi möter många starka teman och känslor, också av helt annan karaktär.

Vi möter mobbning och våld, gestaltat av Daniels möte som barn med mobbaren Conny, nu återupprepat möte med samme Conny, som våldsam hustrumisshandlare.

Musikalens musikaliska höjdpunkt är kanske just "Gabriellas sång", där hon sjunger ut sin smärta och sin vilja att leva fritt! Mäktigt sjunget av Jenny Norén! Text och musik av Py Bäckman och Stefan Nilsson.

Conny ger sig nu åter ger sig på Daniel när denne försöker skydda Gabriella. Conny, här till höger, spelas av Stefan Ekenbäck.

Där finns också den tjocka Holmfrid, livet igenom mobbad och trakasserad av handlare Arnes ständiga kommentarer!. Till slut får Holmfrid nog, och visar sina känslor, också det en stark scen som får historien att vända och Arne att ändra sig, och medlöparna att förstå.

Holmfrid, tv, spelas av Thomas Kihlström, och Arne, th på bilden, spelas av Malthe Hallquist.

Vi möter även religionens mest destruktiva sida, genom prästen Stig som gått ordentligt vilse i sin tro, gestaltad av Daniel Sjöberg.

Vi får följa hur hans förtryckta hustru Inger, spelad av Malin Morgan, kan bryta sig fri med hjälp av den kraft hon får genom kören, och dess förvandling!

Dessa var inte de enda på scenen, - många andra starka karaktärer och rollprestationer mötte vi också. Där var hon med vissel i gluggen mellan tänderna, t.ex.!!

Och Arnes förbisedda kusin, lite eljest, som trots Arnes protester får ta sin plats i kören och gemenskapen, - alla ska ned! Bland andra.

Framför allt var det så många fina sånger och sångprestationer! Till exempel just den sången Lena sjöng till, och med, kusinen. Hette han Erik? Var det "Änglasång"? Jag tror, men är inte säker.

En annan musikalisk och känslomässig höjdpunkt tyckte jag var sången "58 sekunder", där Daniel förklarar för Lena sin känsla av att tiden stannar och alla blir ett i musiken.

Men, det var många nummer, och allt var högst njutbart! Precis som räkmackan vi fick i pausen, så god! Glömde dock det där med kamera då...

Kärlekstemat var väl ändå det starkaste i föreställningen, och slutet blev känslösamt och dramatiskt, som sig bör.

Till slut, vid avtackningen, fick vi ändå fotografera i salongen! Så här blev det. Svårt med ljus och avstånd...

Sedan var det bara att åka hem igen, nu i helt mörker! Tack alla som var med! Och stort tack till Margot, som fixat allt med resan så bra!

Text och bild, som vanligt, Annelise Paulsen.

